

Adresseliste

Saksbehandler, innvalgstelefon

Per Ketil Omholt, 37 01 75 45

Forlengelse av skadefellingstillatelse på ulv i Hægebostad, Kvinesdal, Lyngdal og Åseral kommuner, Vest-Agder

Fylkesmannen i Agder forlenger tillatelse til skadefelling av én -1- ulv i Hægebostad, Kvinesdal, Lyngdal og Åseral kommuner. Tillatelsen gjelder fra tirsdag 17. september kl. 12.00 til og med tirsdag 1. oktober kl. 12.00, 2019. Tillatelsen gis etter en samlet vurdering av påførte skader og potensialet for videre skader på sau dersom ulv fortsetter å oppholde seg i skadeområdet.

Tillatelsen er gitt med hjemmel i naturmangfoldloven § 18 bokstav b og § 77, jamfør også forskrift av 18. mars 2005 nr. 242 om forvaltning av rovvilt (rovviltforskriften) § 9, jamfør §§ 1 og 8.

Det er knyttet vilkår til tillatelsen.

Vi viser til skadefellingstillatelse gitt av Fylkesmannen 08.08.2019, endring av vilkår for tillatelsen gitt i brev fra Fylkesmannen 16.08.2019 og ny skadefellingstillatelse datert 3. september 2019.

Fylkesmannen gir med bakgrunn i nye meldinger fra Statens naturoppsyn (SNO) av eget initiativ skadefellingstillatelse på én ulv.

Bakgrunn

Fylkesmannen viser til skadefellingstillatelse gitt 3. september 2019 for en gjennomgang av skadehistorikk i beitesesongen 2019 i Vest-Agder frem til og med 3. september 2019.

I etterkant av dette har Fylkesmannen fått melding om nye kadaverfunn i det samme området på grensa mellom Kvinesdal og Hægebostad kommuner. Skadene er nå litt lenger nord i Hægebostad kommune. Det er to lam som er undersøkt av SNO. Begge lammene er undersøkt 15. september 2019, men man antar at lammene er blitt skadet / drept 13. og 14. september 2019. Det ene lammet var i live når det ble funnet, men ble avlivet av SNO. Begge skadene er blitt vurdert av SNO til å være dokumentert tatt av ulv.

Lovgrunnlaget

Det rettslige grunnlaget for avgjørelsen er Lov av 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) § 18 bokstav b og § 77, jamfør også forskrift av 18. mars 2005 nr. 242 om forvaltning av rovvilt (rovviltforskriften) § 9, jamfør §§ 1 og 8.

Rovviltforskriftens formål er gitt i § 1:

Formålet med denne forskrift er å sikre en bærekraftig forvaltning av gaupe, jerv, bjørn, ulv og kongeørn. Innenfor en slik ramme skal forvaltningen også ivareta hensynet til næringsutøvelse og andre samfunnsinteresser. Forvaltningen skal være differensiert slik at hensynet til ulike interesser vektlegges forskjellig i ulike områder og for de ulike rovviltarter.

Søknader om skadefelling behandles av Fylkesmannen innenfor den rammen som er satt av rovviltnemnda og Miljødirektoratet, jf. rovviltforskriften § 9 som sier følgende:

Ved vurdering av om det skal gis tillatelse til skadefelling skal det legges vekt på føringene i regional forvaltningsplan, jf. forskriften § 6. Felling kan bare gjennomføres dersom det ikke finnes annen tilfredsstillende løsning ut fra prinsippet om geografisk differensiert forvaltning. Det skal særlig tas hensyn til:

- a. Områdets betydning som beitemark*
- b. Skadenes omfang og utvikling*
- c. Potensialet for fremtidige skader*
- d. Muligheten for å gjennomføre forebyggende tiltak*

Felling skal være rettet mot bestemte individer. Vedtak om felling skal være begrenset til et bestemt område, tidsrom og antall dyr. Det kan knyttes nærmere vilkår til fellingstillatelsen, herunder at bestemte typer dyr skal være unntatt, at felling skal foretas av nærmere bestemte personer, metoder for felling og utbetaling av fellingsvederlag og/eller dekning av påløpte utgifter med unntak av lønn mv. i forbindelse med felling. Felling og forsøk på felling i henhold til denne bestemmelsen gjennomføres uavhengig av grunneiers jaktrett, jf. viltloven § 35.

Fylkesmannen kan av eget tiltak eller etter søknad fatte vedtak om iverksetting av felling for å forhindre fremtidig skade innenfor rammen av kvote for betinget skadefelling gitt av rovviltnemnden, jf. forskriften § 8, eller Miljødirektoratet, jf. § 13. Kvoten for betinget skadefelling i rovviltregion 1 er gitt av rovviltnemnda i vedtak av 6. mai 2019 og er på tre ulv, hvorav ingen er felt.

LOV-1981-05-29-38 Lov om jakt og fangst av vilt (viltloven) regulerer utøvelsen av jakt og fangst av vilt i Norge. Viltlovens § 35 (unntak fra regler om jakt og fangst ved felling) lyder som følger:

Ved felling av bjørn, jerv, ulv og gaupe for å forhindre skade på bufe og tamrein og ved felling av vilt i henhold til naturmangfoldloven § 18 tredje ledd, kan direktoratet bestemme at felling kan utføres uten hensyn til reglene i kapittel VI.

Direktoratet kan bestemme at felling som nevnt i første ledd og felling etter naturmangfoldloven § 18 fjerde ledd kan utføres av andre enn den jaktberettigede.

Direktoratet kan delegere myndigheten etter første og annet ledd til fylkesmannen.

I brev fra Miljødirektoratet datert 14.07.2017 skriver direktoratet blant annet:

Etter lov 29. mai 1981 nr. 38 om jakt og fangst av vilt (Viltloven) § 35, første ledd kan direktoratet bestemme, at det ved felling av bjørn, jerv, ulv og gaupe for å forhindre skade på bufe og tamrein, at felling kan utføres uten hensyn til reglene i kapittel VI.

Regjeringen har 13. juli 2017, som et ledd i en tiltakspakke for å gjøre det enklere og raskere å felle ulv som befinner seg i prioriterte beiteområder, besluttet at myndigheten til å tillate bruk av løs på drevet halsende hund ved skadefelling på ulv, skal delegeres fra direktoratet til fylkesmannen.

Miljødirektoratet beslutter på denne bakgrunn, og med hjemmel i viltlovens § 35, tredje ledd, å delegere myndighet til å tillate bruk av løs på drevet halsende hund under skadefelling av ulv for de områder og til den tid som en pågående skadefellingstillatelse gjelder.

Dette gjør at fylkesmannen, som utsteder av skadefellingstillatelsen, også kan godkjenne bruk av hund i jakten. Samtidig kan både kommunale fellingslag og Statens naturoppsyn bruke slike hundetyper fra dag én ved skadefelling av ulv, dersom myndigheten mener dette er et hensiktsmessig virkemiddel for å oppnå uttak. Det er et vilkår at beitelagene i det aktuelle skadefellingsområdet er enig i at hunden kan brukes.

For å systematisere erfaring med bruk av slik hund, er det et vilkår at eventuell bruk av løs på drevet halsende hund rapporteres til Miljødirektoratet om bruk og effekt senest en måned etter at en slik hund er brukt ved skadefelling. ...

Fylkesmannen er med bakgrunn i dette delegert myndighet til å tillate bruk av løs på drevet halsende hund under skadefelling av ulv.

Fylkesmannens vurdering

Etter naturmangfoldloven § 5 er det et mål at artene og deres genetiske mangfold blir ivaretatt på lang sikt og at artene opptrer i levedyktige bestander i deres naturlige utbredelsesområder. Tiltak etter naturmangfoldloven skal likevel avveies mot andre viktige samfunnsinteresser, jf. § 14. En slik avveining skal ikke føre til at målet i § 5 blir fraveket, men at tiltaket vil kunne føre til at målet i § 5 blir nådd på annen måte eller i annet tempo enn om naturmangfoldet hadde vært det eneste hensynet å ta, jamfør også prinsippet om geografisk differensiert rovviltforvaltning. Dette er konkretisert nærmere gjennom §§ 3 og 4 i rovviltforskriften og gjennom forvaltningsplanen for rovvilt i region 1.

Etter naturmangfoldloven § 7 skal prinsippene i §§ 8-12 i naturmangfoldloven legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet. Fylkesmannen har benyttet eksisterende kunnskap om ulv i behandlingen av saken, jf. § 8 i naturmangfoldloven. Fylkesmannen viser til at vedtaket blant annet baserer seg på sist tilgjengelig kunnskap om ulvens bestandssituasjon og utvikling i Norge. Det vises til beskrivelsen av det Nasjonale overvåkningsprogrammet for rovvilt i kommentarene til rovviltforskriften § 3.

Fylkesmannen mener en eventuell felling av det skadegjørende individ i dette området har en begrenset innvirkning på den skandinaviske ulvebestanden og nasjonale bestandsmål. Det har årlig blitt felt ulver på skadefelling i Norge, og de siste årene har omfanget vært mellom 5-9 individer per fellingssår (1. april til og med 31. mars). Skadefelling utgjør en liten andel av den kjente dødeligheten for ulv i Norge. Skadefelling i Norge i nåværende omfang ser ikke ut å ha vært til hinder for en økende bestandstørrelse i Norge.

Gjennom statusrapporter og annen informasjon fra overvåkingen og det skandinaviske ulveprosjektet (Skandulv) er det betydelig kunnskap om den samlede belastningen som ulvebestanden blir utsatt for, jf. naturmangfoldloven § 10. Det ble vinteren 2018-2019 registrert 65-67 ulver som kun holdt til innenfor Norges grenser. I tillegg ble det registrert 40-41 ulver som lever i grenserevir på begge sider av riksgrensen mot Sverige. I vinter ble det registrert totalt 40 ulveflokker

i Skandinavia, hvorav 28 i Sverige, seks i Norge og seks i grenserevir. Det er også registrert 28 revirmarkerende ulvepar, hvorav 18 i Sverige, fem i Norge og fem i grenserevir. Antall revirmarkerende par har gått mest ned i Sverige, men det er også påvist færre ulveflokker i Norge. Det viser den endelige statusrapporten fra vinterens ulveovervåking i Skandinavia, som Rovdata og Viltskadecenter har overlevert til Miljødirektoratet i Norge og Naturvårdsverket i Sverige.

Det er ikke mål om å ha ynglende ulv i Vest-Agder. I henhold til punkt 2.2.19 i rovviltforliket skal soneinndelingen forvaltes tydelig. Dette betyr at det skal være en lav terskel for å gi fellingstillatelse på ulv her dersom det oppstår akutte skadesituasjoner. Terskelen for å gi tillatelse til felling av genetisk verdifulle dyr skal være høyere enn for andre individ. Det vises også til forvaltningsplanen for rovvilt i region 1 hvor det er satt regionale mål, strategier og tiltak for ulv i regionen hvor det blant annet legges vekt på at dersom potensialet for skade er stort, skal terskelen for uttak være lav. Det er samtidig ikke en nulltoleranse for ulv utenfor ulvesonen. Dette er også presisert i brev av 25. august 2011 fra Miljøverndepartementet til rovviltnemndene, Fylkesmennene og direktoratet, der det går fram at punkt 2.2.19 i rovviltforliket ikke kan forståes slik at ethvert rovdyr som er i et prioritert beiteområde for husdyr eller kalvingsområde for tamrein omgående skal felles. Det må i hvert enkelt tilfelle gjøres en konkret vurdering av potensialet for skade, og dette vil variere ut fra tid på året og om rovdiret er fast etablert eller på vandring. Det er erfaringsmessig svært vanskelig å felle ulv på barmark.

I forhold til rovviltforskriften § 9 annet ledd bokstav a vil Fylkesmannen karakterisere det aktuelle området som et viktig beiteområde for sau. Kvinesheia og Sirdal er blant de viktigste beiteområdene i Vest-Agder. Fylkesmannen er kjent med at det befinner seg mange sauebesetninger i tilgrensende områder i tillegg til det aktuelle skadeområdet. I forvaltningsplan for rovvilt i region 1 er 10. september satt som nedsankingstidspunkt. Fylkesmannen legger til grunn at sau også vil være i utmark etter hovedsankedag, og en del sau vil tradisjonelt kunne være på utmarksbeite i ytterligere et par uker. Vi finner det derfor naturlig å forlenge skadefellingstillatelsen frem til og med 1. oktober 2019. Etter denne dagen skal det aller meste av sau i utmark være sanket ned (gå på innmark). Fylkesmannen vurderer at skadepotensialet knyttet til sau da vil være redusert i oktober.

Fylkesmannen har vurdert den samlede belastninga som ulvebestanden er og vil bli utsatt for, og mener at vedtaket ikke er i strid med prinsippet i § 10 i naturmangfoldloven. Ut fra ovennevnte vurderer vi at kunnskapsgrunnet er tilstrekkelig.

I forbindelse med undersøkelse av kadaver på Kvinesheia 30.07.2019, ble det funnet avføring som ble sendt inn for DNA-analyse. Prøven var fungerende, og resultatene viste at avføringen kom fra individ V840, en hannulv fra fødreviret Kesberget i Sverige.

18.08.2019 ble det funnet, av skadefellingslaget, hår som ble sendt inn til DNA-analyse. Konklusjonen fra Rovdata på denne testen er at håret kommer fra en ulv, men at DNA-profilen har «for dårlig kvalitet for sikker individ- og kjønnsbestemmelse. Svært mangelfull DNA-profil, men det som kommer opp, tyder på at dette er en skandinavisk ulv uten spesiell genetisk verdi; altså ingen immigrant eller avkom av immigrant. Det dreier seg mest sannsynlig om en hannulv.»

03.09.2019 fant skadefellingslaget også ekskrementer som de mener stammer fra en ulv. Prøven er sendt inn til analyse, og Rovdata bekrefter i dag på telefon at prøven stammer fra samme individ som prøven funnet 30.07.2019 (V840). Fylkesmannen antar det fortsatt er den samme ulven som oppholder seg i området. Selv om vi ikke kan dokumentere den genetiske statusen til ulven som har gjort skade de siste dagene, har vi ingen indikasjoner på at genetisk viktige individer er tilstede på Agder.

Fylkesmannens vurdering er at vi ikke kan legge avgjørende vekt på risikoen for å felle en ulv med verdifullt arvemateriale sett i forhold til risikoen for skade på sau i dette tilfellet, men at det er hensiktsmessige at det forsøkes å avdekke individets genetiske status gjennom innsamling av mulig DNA samtidig som fellingsforsøk pågår. Vi har således lagt mindre vekt på føre-var-prinsippet, jf. naturmangfoldloven § 9. Etter vår vurdering er § 11 ikke relevant her, og vi legger til grunn at Stortinget gjennom vedtaket om forvaltningsområde for ynglende ulv har tatt de hensyn som senere er nedfelt i naturmangfoldloven § 12.

Dersom det skulle vise seg å være et annet, og genetisk verdifullt individ, som nå volder skade i området, vil vi foreta en ny vurdering av situasjonen.

Når man gir skadefelling etter rovviltforskriftens § 9, skal man også gjøre en vurdering av om det er mulighet for å gjøre andre forebyggende tiltak. Da vi gav skadefelling første gang gav vi også støtte etter søknad til tidlig nedsanking i to besetninger tett på der kadavrene var funnet. Ved ny skadefellingstillatelse 3. september 2019 vurderte vi at skadene var så tett på normal hovedsankedato (10. september) at vi så det som lite aktuelt å gi videre støtte til tidlig nedsanking. Nå er vi forbi hovedsankedato for sau på Agder, og vi mener det er uaktuelt å gi støtte til nedsanking. Utover dette virkemiddelet finner vi få andre forebyggende tiltak som kan fungere knyttet til å fjerne potensialet for skade på husdyr fra ulv. Det er fortsatt mye sau i området og vi mener at potensialet for videre skader på sau er stort.

Fylkesmannen i Agder er kjent med at Skadefellingslaget i Vest-Agder disponerer hundeeekvipasje som kan brukes som løs på drevet halsende hund i forbindelse med jakt på ulv.

Fylkesmannen i Agder viser til Klima- og miljødepartementets tiltakspakke for å gjøre det lettere å felle ulv utenfor ulvesonen. Vi viser også til delegeringsbrev fra Miljødirektoratet datert 14.07.2017. Begge plasser åpnes det for å bruke løs på drevet halsende hund fra dag én der dette kan være et hensiktsmessig virkemiddel for å oppnå uttak. Det er et vilkår at beitelagene i det aktuelle området er enig i at slik hund kan brukes. Det er beitedyr på utmarksbeite i området. Videre er en del viltarter fortsatt sårbare i forhold forstyrrelser. Fylkesmannen understreker derfor at det er særdeles viktig at eventuell bruk av løs hund gjøres på en måte som reduserer faren for forstyrrelse av annet vilt til et minimum. Hundene skal ha på seg peiler og må hentes inn dersom det viser seg at de ikke lenger følger ulvesporet. Videre må slike hunder bare slippes på helt ferske spor som en med sikkerhet vet at er etter den aktuelle ulven. For å systematisere erfaring med bruk av slik hund, skal det innen en måned rapporteres til Miljødirektoratet om bruk og effekt av tiltaket.

Vedtak

Fylkesmannen i Agder forlenger skadefellingstillatelsen på én -1- ulv i Hægebostad, Kvinesdal, Lyngdal og Åseral kommuner. Forlengelsen av skadefellingstillatelsen gis etter en samlet vurdering av påførte skader og potensialet for videre skader på sau dersom ulv fortsetter å oppholde seg i skadeområdet. Tillatelsen er gitt med hjemmel i naturmangfoldloven § 18 bokstav b og § 77, jamfør også forskrift av 18. mars 2005 nr. 242 om forvaltning av rovvilt (rovviltforskriften) § 9, jamfør §§ 1 og 8.

Følgende vilkår er knyttet til tillatelsen:

1. Tillatt fellingsområde er Hægebostad, Kvinesdal, Lyngdal og Åseral kommuner i Vest-Agder.
2. Fellingstillatelsen gjelder felling av én – 1 – ulv i tidsrommet **tirsdag 17. september kl. 12.00 til**

tirsdag 1. oktober kl. 12.00, 2019.

3. Tillatelsen gis det interkommunale fellingslaget for Vest-Agder, ved skadefellingsleder Kjell Magne Larsen. Fellingsforsøket skal ledes av Kjell Magne Larsen som er administrativ leder av dette fellingslaget. Fellingslaget må avklare innsatsen med de aktuelle kommunale viltmyndigheter.
4. Det skal kun benyttes våpen og ammunisjon som tilfredsstillende kravene til jakt på ulv, jf. *Forskrift av 22. mars 2002 om utøvelse av jakt og fangst*. Av denne følger at hagle ikke er tillatt brukt.
5. Kun personer som er oppnevnt til det interkommunale skadefellingslaget kan delta i skadefellingsforsøket. Fellingsleder avgjør hvem av disse som deltar i fellingsforsøket. Fellingsleder skal til enhver tid ha en liste over aktive deltakere i skadefellingsforsøket. Alle medlemmer av fellingslaget som deltar i fellingsforsøket skal ha kopi av dette brevet og være kjent med vilkårene for fellingstillatelsen, samt de generelle gjeldende bestemmelsene i rovviltforskriften og forskrift om utøvelse av jakt, felling og fangst.
6. Deltakere i fellingslaget skal ha avlagt skyteprøve for bruk av rifle senest i 2018. Deltakerne i fellingslaget skal være registrert som lisensjegere, jf. Forskrift om utøvelse av jakt, felling og fangst, av 22.3.2002 nr. 313, §§ 13 og 14. Deltakerne i fellingsforsøket skal ikke være siktet eller under etterforskning, dømt eller ilagt forelegg for brudd på naturmangfoldloven, viltloven eller våpenloven, eller forskrifter hjemlet i disse.
7. Fylkesmannen og SNO skal **umiddelbart** underrettes om alle tilfeller hvor dyr påskytes, såres eller felles. Dersom dyr blir skadeskutt, plikter de ansvarlige å gjøre det de kan for å avlive dyret snarest mulig. Skytter plikter å forvise seg om påskutt dyr er truffet eller ikke. Fylkesmannen avgjør videre gjennomføring og avslutning av ettersøk. De som har deltatt i forsøket på skadefelling skal uten godtgjørelse bistå forvaltningsmyndighet eller politimyndighet i det videre ettersøk.
8. Ansvarlig fellingsleder kan, dersom det vurderes som aktuelt, selv ta kontakt med SNO for eventuell bistand. SNO vil vurdere eventuelle henvendelser bl.a. med bakgrunn i egen kapasitet.
9. Ansvarlig fellingsleder skal rapportere en gang pr. døgn når det pågår fellingsforsøk til Fylkesmannen i Agder, på telefon 409 16 574. Dersom det blir gjort observasjoner av ulv eller avdekkes skader, skal Fylkesmannen varsles oftere så vidt det er praktisk gjennomførbart.
10. Ved funn av genetisk materiale fra ulven, for eksempel avføring eller hår, skal skadefellingslaget umiddelbart kontakte SNO for å få sikre dette materialet slik at det kan sendes inn til genetisk analyse.
11. Felling og forsøk på felling i henhold til denne tillatelse gjennomføres uavhengig av grunneiers jaktrett, jf. viltloven § 35.
12. Ulv felt i medhold av denne tillatelsen er viltfondets eiendom. Ingen kan derfor på noen måte gjøre seg nytte av felt dyr eller deler av dyret (inkl. hår og blod) uten nærmere samtykke fra Miljødirektoratet. Etter § 16 i Forskrift om forvaltning av rovvilt, skal skytter fremvise felt dyr for SNO for umiddelbar kontroll, merking og prøvetaking av biologisk materiale, og skytter skal kunne påvise fellingssted etter anmodning fra SNO, politi eller Fylkesmannen.
13. I henhold til rovviltforskriften § 9a kan deltakere fra kommunale fellingslag få godtgjøring knyttet til fellingsforsøket. Fylkesmannen legger til grunn at fellingsforsøket skal gjennomføres på en effektiv og hensiktsmessig måte. **Etter å ha vært i kontakt med skadefellingsleder utvides ikke den økonomiske rammen for skadefelling.** Ifølge skadefellingsleder er det nok penger igjen på allerede bevilget ramme. Rammen forvaltes av Åseral kommune, jf. pkt. 3 ovenfor. I tillegg til fastsatt maksimale døgnset (1 600,- pr døgn), skal kommunen også beregne feriepenger og

arbeidsgiveravgift, og dette skal kommunen dekke innenfor den nevnte rammen fra Fylkesmannen. Rammen er å betrakte som endelig for den perioden tillatelsen varer.

Dersom ulven fortsetter å bli værende i området tillatelsen er gitt for, kan Fylkesmannen øke rammen, forutsatt at innsatsen skjer på en hensiktsmessig og mest mulig kostnadseffektiv måte. Fylkesmannen kan også utvide fellingsområdet. Kommunen/fellingsleder må ta kontakt med Fylkesmannen i forkant av økt innsats dersom de mener det er ekstraordinære omstendigheter som gjør at rammen bør økes. Kommunen må sørge for at deltakerne i fellingslaget fører bl.a. timelister og oversikt over antall kjørte kilometer.

14. Det gis adgang til å postere i bil på følgende vilkår under dette fellingsforsøket:

- a. Under transport skal våpen i bil være tomt for ammunisjon, og våpenet skal være nedpakket i futteral, bag eller veske.
- b. Motor og lys skal være avslått når bilen brukes til postering.
- c. Samtlige kjøretøy som blir benyttet til dette formål, skal ha godt synlig merking som tydelig informerer om at fellingsforsøk pågår, og at kjøretøyet og de som benytter seg av det deltar i fellingsforsøket.
- d. Fellingslaget skal ta alle nødvendige forholdsregler for å ivareta allmennhetens sikkerhet i forbindelse med bruk av bil til postering under fellingsforsøket.

15. Det gis tillatelse til å bruke løs på drevet halsende hund på følgende vilkår under fellingsforsøket:

- Hunden(e) skal ha GPS-sender.
- Hunden(e) skal bare slippes på ferske spor som en vet sikkert er fra ulv.
- Dersom hunden slår over på annet vilt eller husdyr, skal hundefører være i stand til raskt å ta inn hunden.
- Hundefører er ansvarlig dersom hunden skader husdyr, vilt eller folk.
- Husdyreiere i området må godkjenne at hund kan slippes.
- Kommunen må gi dispensasjon fra båndtvangsbestemmelsene i hundeloven.
- Senest en måned etter at løs på drevet, halsende hund er brukt, skal det sendes rapport til Miljødirektoratet med kopi til Fylkesmannen. Av rapporten skal det framgå hvordan slik hund er brukt og effekten av dette. Det skal ligge med utskrift eller fil av GPS-logg fra hundepiler.

16. Fylkesmannen kan til enhver tid endre ett eller flere av vilkårene, eller inndra fellingstillatelsen f.eks. dersom det påvises genetiske viktig individ av ulv. Fylkesmannen er tilgjengelig på beredskapstelefonen for rowilt, tlf. 409 16 574, dersom det er spørsmål rundt denne tillatelsen eller annet.

Klageadgang

Vedtaket kan påklages til Miljødirektoratet innen tre uker, jmfør forvaltningsloven §§ 28 og 29. Klagen sendes til Fylkesmannen. Klagen må inneholde opplysninger om hvilket vedtak som påklages, årsaken til klagen, hvilke endringer som ønskes og eventuelt andre opplysninger som kan ha betydning for vurdering av klagen. Partene i saken har adgang til å gjøre seg kjent med sakens dokumenter. Den som klager kan be om at iverksettelsen av vedtaket utsettes.

Med hilsen

Ingunn Løvdal (e.f.)
miljøverndirektør

Per Ketil Omholt
seniorrådgiver
Miljøvernnavdelingen

Dokumentet er elektronisk godkjent

Adresseliste:

Vest-Agder Bondelag, postboks 298, 4663 Kristiansand S
Vest-Agder Sau & geit v/ leder Sven Haughom, Haughom, 4440 Tonstad
Det interkommunale skadefellingslaget i Vest-Agder v/Kjell Magne Larsen, Haukeli,
4580 Lyngdal + nestleder og sekretær
Vest-Agder bonde og småbrukarlag v/leder Helge Fossen, Kalland, 4737 Hornnes

Kopi til:

Foreningen våre rovdyr		På epost		
Agder politidistrikt v/ Torvill Selås		På epost		
Naturvernforbundet i Agder	Peder Johan Pedersen	Postboks 718	4666	KRISTIANSAND S
Agder politidistrikt		Postboks 514 Lundsiden	4605	KRISTIANSAND S
Statens Naturoppsyn v/ Jon Erling Skaatan		Birkeland	4595	TINGVATN
Miljødirektoratet		Postboks 5672 Torgarden	7485	TRONDHEIM
Kontaktutvalget for rovviltsaker i Vest-Agder v/ leder		På epost		
Kommunene i Vest-Agder		På epost		
Fylkesmannen i Rogaland		Postboks 59 Sentrum	4001	STAVANGER
Fylkesmannen i Vestland		Postboks 7310	5020	BERGEN